Tak si představte, co se mi stalo. Dostala jsem k narozeninám céděčko Načasu. No to je teda paráda, pomyslela jsem si. Céděčko totiž nevoní, nedá se ani sníst a do postýlky místo plyšáka se taky nedá vzít. Jakmile jsem však přišla večer domů, nedalo mi to a céděčko jsem přeci jen použila tím správným způsobem. Pak podruhé, potřetí, počtvrté. Je skvělý, hlásila jsem hned druhý den do telefonu překvapenému dárci. Je fakt skvělý.

Víte, nejsem žádný velký hudební kritik, a tak bych vám chtěla jen přiblížit to, co se mi na Housence líbí a co mě na téhle desce zaujalo. Tak především jsou to chytlavé melodie, což je povětšinou práce kapelníka Honzy Komína. Na písničkách je znát, že jsou psané skutečně s citem a velmi pomáhají ve výrazu textů Michala Pravce. Někdy až zamrazí, jak muzika i text souzní. Například čtvrtá písnička na albu - Nuselský most - je tím pravým příkladem. A abych byla spravedlivá, musím přiznat, že i text jediného autorského hosta, Kamilovy sestry L.Fedorové, mě v písni Pro Tebe velmi příjemně oslovil. No a konec konců ani poslední autorská varianta Pravec - Pravec nezůstává pozadu. Zvlášť sedmá Na východ od ráje se Michalovi doopravdy povedla.

Mám-li se zmínit o vokálních výkonech, dají mi asi znalci za pravdu, že málokterá tak mladá ryze klučičí kapela je na tom tak dobře. V tomhle ohledu to mám vyřešený. Samozřejmě, drobná zaváhání bychom na desce nalezli, ale úplně bez chyb by to taky byla nuda. No a v instrumentální oblasti, kde zase doma tak moc nejsem, jsem si výrazných nebo vůbec nějakých

chyb zatím ani nevšimla. Možná je to tím, že se soustřeďuji právě především na to, co je na nástrojích pěkné. Velmi se mi například líbí Jakubova foukačka ve třetí Když se dívám. A ačkoli nemám na folkových deskách ráda instrumentálky, zdejší instrumentální bonus track Hledám tě mě velmi potěšil. Možná to bylo i tím, že se na téhle skladbě podíleli svými nástroji i dva ze tří hostů, Jirka Čtyroký a Petr Kadaník. Vůbec, tihle dva Jarabáci spolu se svým šéfem Ondrou Tichým vnesli do celé desky hodně života a nahrávky mají prakticky stejnou šťávu, jako by byly zahrány před živým publikem. A to, jak se někde vyjádřil Honza Komín, byl vlastně cíl všech, kteří se do natáčení v ústeckém Macacu pustili.

Deska je tedy na světě a nezbývá, než popřát jí dlouhý a zajímavý život ve folkových fonotékách. Napadá mě jen, abych vás upozornila na to, že cédéčko je k mání výhradně na koncertech Načasu a nebo si o něj můžete napsat na internetové adrese www.mujweb.cz/www/nacas . Je sice pravda, že se vám takhle bude shánět o něco hůře, než kdyby bylo volně v obchodech, avšak až uslyšíte onu lidovou sumu, za kterou si CD můžete pořídit, zjistíte proč Načas zvolil tuto cestu. Já klukům jen přeju, aby byla co nejméně klikatá.